

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

TIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löf. No. 162. — ÅRG. 10.

WINNIPEG, MAN. MAJ 1895.

No. 5 — Lösn. 5 Cts.

FRÅN WINNIPEG TILL LAKE
DAUPHIN,
Via Arden med M. & N. R. R.

Som nog de flesta af denna tidnings läsare känna till, äro arbetsförtjensterna här i Winnipeg, så väl som annorstädes ganska små, hvar för en arbetare har svårt, att i en stad som denna uppnå en oberoende ställning. Därför beslöt jag mig för, att se mig om efter ett "Homestead" eller fritt regeringsland, och efter att hafva inhämtadt under rättelser från åtskilliga orter, ansåg jag det bäst att först besöka Lake Dauphin distriktet.

Närmaste jernvägsstation var Arden i Manitoba och Northwesten jernvägen, der jag, efter att hafva förklarat ändamålet med resan, erhöi half biljett retur. Jag lemnade Winnipeg lördagen den 4 Maj kl. 10 fm. och kom till Arden kl. 3.30 em, der jag stannade öfver på grund af häftigt och ihållande regn. Arden är ett litet nött samhälle, beläget på en ås eller landrygg, som går i riktning mot Lake Manitoba och som säges en gång hafva varit stranden af den stora sjön Agassiz. Den första byggnaden der uppfördes 1873 af Hudson Bay Co., som senare öfverlät egendomen till handlanden M. E. Boughton. Förutom denne finnes här ett par andre specerihandlande, en jernhandel, ett apotek, en kött-handel, ett hyrkuskverk, en smedja, två kyrkor och ett hotel (Snelgrove House).

Det var det sistnämnda som jag gjorde till mitt hem under vistandet i Arden. Nästa dag, eller söndagen, begynte jag resan mot Lake Dauphin till fots. Till följd af förra dagens regn, som ock af regnet som föll samma dag, var vägen mycket besvärlig, ja nästan rent af ofarbar för gående.

Kommen 8 eller 10 mil norr om Arden, (så långt hade jag att följa den förutnämnda åsen) löpte vägen genom en mera lågländ trakt, som nu till en del stod under vattnet. Oaktadt dessa försvarande omständigheter tillryggalade jag omkring 30 mil den dagen och stannade öfver natten hos Mr. Clouds.

Nu tycktes jag vara inom gränsen af ett nytt settlement, och, efter hvad folket sade, fanns här ett par eller tre townships, som ännu icke voro landtmäter skiftade men likväl till största delen bebodde. Såväl här, som på flere andra ställen, blef jag upplyst om, att skogen omkring Riding Mountain och Duck Mountain vimlar af villebråd såsom rådjur, hjort och elg. Hare och höns ansågs vara af förliten betydelse att omtala, men som jag dock sjelf såg i stort antal. Kommen öfver Turtle river, eller inom 10 eller 12 miles afstånd från Ochre river, i township 22 och 23 range 16 och 17, hade jag ett vackert land framför mig, med en utmärkt ång å ena sidan, samt blandad löf och barrskog å den andra. Detta land vill efter uppröjandet lemnas en åkerjord af bästa beskaffenhet; icke lös svartmjylla, utan mera rik på de sådesodling viktiga mineraliska beståndsdelarne och enligt

min tanke en åkerjord, som i torr väderlek kan behålla fuktigheten en längre tid. Detta land var icke så synnerligen mycket bebodt, men det var icke heller skiftadt eller öppnadt för settlement. Det lyder under Winnipeg Landoffice distrikt. Jag hade nu ändat andra dagens vandring och tog mitt nattquartier på Ochre river hotel. Här blef jag upplyst om, att jag den dagen hade vandrat mellan 40 och 42 mil, samt att det var 18 å 20 mil till staden Dauphin. Dels genom upplysningar, dels genom egna iakttagelser erfor jag, att de flesta vattendrag äro fulla af fisk.

Efter att hafva lemnat Ochre hotel den 7de var jag inne i Dauphin settlementet. Jag följde nu Dauphin sjöns stränder några mil, för att göra mina iakttagelser angående den. Så långt jag kunde se är stranden jemnt sluttande och något stenig, den sydvästra sidan omgifvas af en sandbank, som höjer sig 3 eller 4 fot öfver den öfriga marken, hvilken sandbank är beväxt med ung ekskog. Som sjön låg lugn och spegelklar, kunde jag icke motstå frestelsen att smaka på dess vatten, som jag till min stora för-

omringade af stora och grönskande åkerfält och dessa åter igen omgifne af böljande löfkog, kom jag in i en temligen tjock skog. Att jag nu var staden Dauphin nära, kunde jag sluta till af det surrande och ginslände ljudet från ett i gång varande sågverk. Dock kunde jag icke ännu se något af staden förr än jag kom på ca. två hundra fots afstånd från densamma, då det hela liksom en tafva upprullades för mig. Dauphin är ett litet blomstrande samhälle, beläget å den östra sidan af en öppen och bördig slätt af ungefär ett townships storlek, samt på norra stranden af Vermillion river.

När man tager i betraktande den korta tiden af 3 år sedan det första huset byggdes och endast två år sedan förste handlanden der nedslög sina bopålar, så kan man icke annat än förundra sig öfver de framsteg staden gjort och ännu gör, ty icke mindre än sex hus äro för närvarande under byggnad. Der finnes två hotel, tre specerihandlande, en jernhandel och en åkerbruksredskapshandel, ett apotek med doktor, ett bakeri, en köttbutik, enseltygverkstad, två åkare,

digheter, så att när landet blir öppnadt för settlement, de äro färdiga att uttaga sina papper med det samma. Det ofvan omtalade skogslandet säges sträcka sig omkring 10 eller 15 mil norr om Vally river, då efter detta den samma landskapstafva upprullas igen med grönskande ångar, sorlande bäckar och böljande skogsdungar. Särskildt omkring Moose river, Fishing river och Fork river säges landet i godhet icke skola stå något efter det omkring Dauphin.

Hvad klimatet beträffar så hörde jag ingen, som var missbelåten dermed. Alla tycktes instämma i att vintern icke är så sträng, till följd af skogen och de på västra sidan närbelägna Riding- och Duck Mountains, hvilka i väsendtlig grad hindra de nordvästliga vindarnes fria framfart. Sommaren säges icke heller vara brännande, och som de ofvan beskrifna landsträckorna icke ligga så långt afvägrat från de stora sjöarne Winnipegosis, Manitoba och Dauphin, så ha vi deri att söka orsaken till ett mera tempererat klimat.

En för landtbruket i dessa nordliga trakter vigtig omständighet är,

och Winnipeg. Kommen en stycke utanför staden mötte jag tre olika sällskaper på väg till Dauphin. Efter passerandet af dessa, mötte jag den ena vagnen efter den andra och alla tycktes hafva Dauphin till mål, ty konversationen inleddes alltid med "how far is it to Dauphin." De flesta tycktes hafva för afsigt, att stanna på landet strax, ty de hade medtagit husgerådssaker och allt.

Hvad slutsats kunna vi draga af denna tillströmning?

Jo, landet måste vara af utmärkt beskaffenhet, när nybyggarna äro såder 3 eller 4 townships i förväg af landtmätarne. Skandinaver, som nu äro beslutna för ett tag upp land, borde icke låta tillfället gå sig ur händerna. Visserligen fordras ett litet kapital, men, genom att bilda en koloni eller genom att några gå samman, kan detta inskränkas till ganska litet. Ty, som nog en och hvar kan inse, är det åtskilliga ting, som tre eller fyra kunna lika lätt betjena sig af som en, samt äfven bistå hvarandra med råd och hjälp.

Skulle någon önska närmare upplysningar, så vill jag med nöje lemnas dem och är min adress: Hotel Svea, Winnipeg.

J. Andersson.

CANADAS KLIMAT.

Så mycket missförstånd existerar angående Canadas Klimat, att här nedan angifna kortfattade utdrag af ett tal hållet af Doktor Hingston inför the Public Health Association i Montreal kan vara af intresse. Doktor Hingston förklarar att Canadas klimat försäker en förändring till det bättre på Europæers kropps konstitution. Han sade: "Förändringar i det mensklige systemet äro mycket synbara efter en vistelse i detta landet. Europæens rödblomnighet, så karakteristisk för honom, försvinner så småningom. Kroppens rundhet gifver vika för muskels hårdhet. Feta personer i Canada höra till undantagen. Här blifver håret mörkare och rakare, tänderna begynna förr att skadas, och ansigtsmuskelnerna blifva framstående redan i ungdomen. Den varma tiden är icke lång nog att orsaka några större oregelbundenheter i lefvern. Å andra sidan är kylan uppriskande och ej tryckande. Klimatet leder icke, som många gjort sig en föreställning om, till en tidig död, snarare äro Canadas förhållanden gynnsamma för ett långt lif. Till följe af luftens torrhet är en låg temperatur mindre farlig här än i andra länder. Längre marscher hafva företagits i Canada under 40 till 50 graders kyla utan det ringaste skadliga inflytande. Naturligtvis är det nödvändigt att vara väl klädd.

Med hänsyn till dödligheten är densamma mindre än i Storbritannien. Smittosamma febrar hafva knappt kommit så långt som till Montreal. De febrar som existera här äro sådana, som kunna botas genom att uti ett nötskal innesluta en spindel och hänga samma omkring halsen. För lungsjuka är klimatet högst gynnsamt, och de torra månaderna under December, Januari och Februari äro synnerligen gynnsamma för utrotandet af phthisis."

EDMONTON, ALBERTA.

våning fann vara synnerligen friskt och vilsmakande. Efter närmare undersökning af stranden fann jag mellan stenarne en mängd döda fiskar, hvilka vågorna hade uppkastat. Det mesta var större fisk på en till två fots längd. Det säges, att tillgången på fisk är så riklig, att man kan få en halblods indian att för 50 cents "ösa" upp ett lass af den varan. De bruka att under vintern hugga hål på isen och sedan ösa upp fisken med stora skofar.

Landet, som jag nu passerade eller vid den västra sidan af Dauphin sjön, var omväxlande med små skogsdungar och öppna fält. Jorden utgjordes af djup svartmjylla, här och der anträffades ren torfmossa. Här, ungefär i midten af township 25 range 18, fann jag på en yta af ca. en kv. mil de för såväl hö som sådesodling skadliga alkaliske salterna. Äfven på ett annat ställe, jag tror det var i township 20 eller 21 range 15, kunde jag såväl i vattnet som på växtlig heten spåra dessa salter. Dessa voro de enda ställen som, så långt mina forskningar räckte, de kunde anträffas på. Efter att hafva passeradt en hel del vackra nybyggen,

us smedja, ett sågverk och ett Dominion Lands kontor. Det var på det sistnämnda ställe, som jag vid min ankomst till staden först aflade ett besök, och der jag erhöi en väl utstyrd karta öfver landet lydande under detta distrikt, samt upplysningar angående såväl det utstakade som det icke utstakade landet. Af dessa upplysningar framgick, att här icke var mycket igen af det utstakade landet och att det som fanns utgjordes af sektioner med uteslutande skog. Här var altså intet land att få efter min önskan, men jag beslöt mig dock för att göra en tur ut och bese det, då jag också fann det vara beväxt med skog af mindre värde och af svårbrytlig beskaffenhet. Dock vill det efter upbrytningen lemnas en temligen god sådesjord. Af personer, som voro mera lokaliserade och bekaate med orten, blef jag upplyst om, att längre norr ut fanns fyra eller fem townships, som ännu icke voro skiftade eller öppnade för settlement, men det oaktadt nästan helt och hållet upptagne. Ja, jag talade med personer, som voro bosatte på detta land och som hade fullgjort sina homestead skyl-

att komma på en plats hvar man icke blir så mycket besvärad af nattfrost som sommartiden. Det var därför, som jag gjorde förfrågningar derom på skilda platser, men alla tycktes vara af den mening, att, så länge man icke går för långt ifrån de förut nämde Mountains, behöver man icke frukta för någon nattfrost. En person, som sade sig hafva fem års kändedom om orten yttrade: "Jag vill icke säga, att vi äro helt och hållet fria för nattfrost, men vi ha under den tid jag varit här icke haft frost, som gjort någon nämnvärd skada." Anmärkas bör, att denna person bodde ute på den så kallade Gilbert Plain, der hvarken Riding- eller Duck Mountain var inom synkretsen.

Hvad sista årets skörd angår tycktes alla vara belåtna. Hvetet sades hafva gifvit 45 bushels per acre. Den enda olägenheten med potatisen sades vara, att den vill växa för stor. Trädgårdssaker af alls slag trifvas utmärkt väl, hvilket man också kunde sluta till af de små, nätt och väl underhållna trädgårdarne, som man fick se vid hvarje nybygge.

Vi vilja nu returnera till Arden